

Bilag 1.

HÅNDVÆRKSRADET

København, den 17. august 1976.

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om priser og avancer.

Håndværksrådet er enig i den betragtning, at en forlængelse af den gældende pris- og avancelovgivning ud over de 2 år, som det var meningen loven skulle virke, ikke er hensigtsmæssig.

Håndværksrådet er fortsat af den opfattelse, at det danske erhvervsliv stort set er præget af en konkurrencesituation, som overflødigger indgreb i priser og avancer, idet konkurrencen inden for hovedparten af erhvervslivet tilsikrer, at de priser, som forbrugerne betaler, er rimelige.

I en situation som den nuværende, hvor en række kriseprægede lovforanstaltninger gennemføres, må rådet tage til efterretning, at det ikke er politisk muligt at undlade at gribe ind over for erhvervslivets prisdannelse.

På de præmisser er det imidlertid, set med rådets øjne, positivt, at det foreliggende forslag til lov om priser og avancer lægger op til en mere differentieret form for indgreb, end man hidtil har kendt inden for pris- og avancelovgivningens område.

Til lovens enkelte bemærkninger skal Håndværksrådet særlig knytte kommentarer til betegnelsen „Konkurrencebeskyttet erhverv“ i lovforslagets § 1.

Det siges i kommentaren til § 1, at de for aktiv konkurrence udsatte eksporterende og importkonkurrerende erhverv pådrager sig mindre interesse. Og det siges ligeledes i bemærkninger til lovforslaget, at „De erhverv, der arbejder uden særlig konkurrence fra udlandet...“. Disse bemærkninger kunne efterlade det indtryk, at det, som handelsministeren i særlig grad synes at have øje for, er den konkurrencebeskyttelse, som findes for importerede varer eller tjenesteydelser inden for nogle områder.

Håndværksrådet er imidlertid af den opfattelse, at der inden for en række af de eksempler, der nævnes i bemærkningerne, f. eks. bygge- og reparationshåndværket, er en særdeles effektiv konkurrence, som ganske overflødigger prisindgreb. Rådet er i besiddelse af dokumentation for, at særlig de mindre virksomheders indtjening og dermed også indehaverens egen fortjeneste ikke er tilstrækkelig. Dette forhold har været særlig utilfredsstillende i de senere år, og rådet ser dette som en klar illustration af eksistensen af en nok så kraftig konkurrence inden for store dele af håndværket og den mindre industris område.

Håndværksrådet skal derfor henstille til erhvervsudvalget, at man ved affatning af bemærkningerne til loven er opmærksom på, at man ved tidligere love inden for dette område fra statsadministrationens side har været særdeles opmærksom på udformningen af bemærkningerne. Rådet vil derfor finde det hensigtsmæssigt, om udvalgets intentioner med hensyn til fortolkningen af ordet „konkurrencebeskyttede“ klargøres i bemærkningerne.

Endelig skal rådet anmode om, at det i bemærkningerne præciseres, at det for den selvstændige — og i særlig grad de selvstændige, som er medarbejdende, herunder medarbejdende hustruer — skal gælde, at det ikke anses for udtryk for manglende konkurrence, at indtjeningen stiger i samme omfang, som det gælder for lønmodtagerne inden for tilsvarende områder.

De selvstændige har på de fleste områder inden for Håndværksrådets medlemsskare vist sig at sakke agter ud for lønstigningen inden for lønmodtagerområdet. Dette synspunkt er tidligere uddybet i en henvendelse